

Aşkın Şarkısı

– NS · 15 Kasım 2016

Bir nimet! Göklerden kalbimize akmaya hazır bekleyişin telaşydı bu serinlik. Bir ışık! Üzerimize serilmiş yabancı gölgelerin altında ki bedenimize yansyordu. Bir zincir! Ellerimizi birbirimize bağlayan büyük gücün masumiyetiydi.

Acı bu, ya sen kalbinle gönlümü taçlandıracaksın ya da ben senin gönlünün alevlenen zehriyle yanıp kül olacağım. Bu kaybedişlerimin başı belli değil ki sonu sende bitsin. Çare başka gönüllerin nehirlerinde olmuş ki, halen çıkmaz oldu karanlık sokakların yokuşlarında. Aklın bu son savaşıydı merak etme! Gönlün bu merhameti karşısında bedenime vurulacak son taşlardı, acımaz inkâr etme! Bir düğüm var gecenin karanlığıyla kaybolmuş tüm sevgilerde.

Ama çözülür her gündüzün ışığıyla, sen de bilirsin uzamaz bu kargaşa. Ya hakir ayrılığın hüznü vedalarıyla parçalanacak, her kurumuş yaşın çaresizliği. Ya da buzlanmış bedenlerin soğuk tellerine dokunarak haykıracak elin dili. Ya sende çekilecek bu oyunun perdesi. Ya da bende silinecek duvarlara yazılmış bu hikâye.

Renkli taşların içinde ıslanacak bu aşk, dökülecek sonbahardan kalma hüznü ağacın yaprakları gibi. Sulamaya hazır bir çiçeğin sevinci gibi. Belki de ısınır bu kalpler hiç bilmediğin yoksuların mekânın da... Ama bu hüznün aydınlığı, acının yaşları, merhametin kirlenmiş ağ, ihanetin ikici perdesi, affın son sözü... Ama bu da aşkın şarkısı, doğurabilir seni başka gönüllere. Yaşatabilir seni ben de bir notayla. Bitirebilir seni, bende bir melodiyle.